

Любима, понеже имаше омысль да не бы ста-
жало иѣкое добро примѣненіе нъ сердце-то на
царя, собра трима млады голѣмцы, кои му при-
личаха на лопшевина-та за да вечерятъ ведно
сось царя, и въ угощеніе-то ся мучаха и ста-
раха да смущать неговий умъ, и го каняха
да піе много. Така запалиха гнѣва му проти-
ву Зелина, и толко укориха негова-та слав-
бость, що-то стана отъ трапеза-та като лудъ-
и ся заклинаваше че ще я накаже да ся поко-
ри, ако ли бы, да ся не покори да я даде въ
послѣдній день да ся продаде вако робыня,
влѣзе въ стая-та гдѣ бѣше оная мома, и по-
зно видѣ какъ я не има много ся удиви, по-
неже имаше ключа отъ стая-та въ карманъ
атъ си (джебъ). Тогда гнѣвъ неговий быде
страшенъ, и ся заклинаваше да си отмыщи
онымъ за кои има умысль че са помогнали
Зелину да убѣгне. Неговій ласкателъ като чу-
ваха че говори така сториха намѣреніе, да
употребятъ това благовреміе за да погубять
много добра отечественника, кой бяше во-
спиталь Любимовъ. Той почтенный человѣкъ
пріимаше по иѣкои путь свобода да совѣтува
царя ради неговы-те погрѣшкы, и го лю-